

Балізна

6' 2001
червень

Всеукраїнський
дитячий журнал

ПЛАНЕТА КАНИКУМІВ

МОРОЗИВО – ЛИШЕ КОРОЛЯМ!

“Хто винайшов
морозиво?
Андрій Хоменко,
Київська обл.”

Чи можемо ми уявити життя без морозива? Ні. Адже спекотного дня так хочеться з'їсти щось прохолодне, щось таке, як морозиво. Люди знають його з давніх-давен.

Підсолоджений фруктовий сік, розмішаний із снігом і льодом, одного разу навіть порятував знаменитого полководця Олександра Македонського. Коли його військо знемагало від спеки, у гори послали рабів по сніг і лід. Знаменитий лікар давнини Гіппократ радив вживати “солодкий лід” для поліпшення самопочуття.

Морозиво знали ще тисячу років до нашої ери на Далекому Сході. З Китаю в XIII столітті в Іспанію секрет виготовлення фруктового морозива привіз мандрівник Марко Поло.

А вершкове морозиво винайшли вже у XV столітті. Хто здогадався заморозити змішані з цукром молоко чи вершки — невідомо. Але рецепт той тримали у секреті. Морозивом ласували тільки королі та знатні вельможі. А придворні кулінари клялися, що таємниця приготування морозива помре разом із ними.

Добре, що хтось таки порушив клятву, і ми сьогодні можемо почувати себе якщо не королями, то принаймні знатними особами — насолоджуємось прохолодною смакотю.

Підготувала
Ірина
ПАРХОМЕНКО.

ЧЕМПІОН ІЗ ВУСАМИ З РОДИНИ РОЗОВИХ

“Я дуже люблю і суниці, і полуниці. А як розрізнити їх — не знаю.
Алла КОТИК,
Хмельницька обл.”

Суниці — найсмачніші і найзапашніші лісові ягоди. П'ятипелюсткові квіти суниць схожі на яблуневі. І це не дивно, — обидві рослини з родини розових. Тривалий час суниці збирали тільки в лісі. Потім люди навчилися вирощувати ягоди на городах. Першими це зробили французи у XIV столітті.

Авжеж, суниці дуже схожі на полуниці. Та розрізнити їх, навіть не знаючи ботаніки, легко. Квітки в суниці ховаються під листям, а в полуниці вони ростуть над листям.

Суниця — чемпіон за вмістом заліза. Його в ній учетверо більше, ніж у яблуках, винограді, ананасах. З'їв пригорщу ягід — і “підзарядив” свій організм. Ласуйте ними досхочу, вони поліпшують склад крові, лікують хвороби шлунка. Навіть листя у цієї рослини багате на вітамін С. Насушіть листя на зиму — цілющий чай допоможе вам боротися із застудою.

“ВТРАЧЕНИЙ СВІТ” ВІДКРИВАЄ ТАЄМНИЦІ

“Нещодавно дивився фільм “Втрачений світ”. Де знаходиться “втрачений світ”, який описав у своїй книзі Артур Конан Дойл?
Артем КОЖУШКО,
Черкаська обл.”

Автор славнозвісних пригод Шерлока

Холмса мав на увазі гору Рорайму, що у Венесуелі. Це одна з багатьох гір у джунглях. Називають їх тепуї — столові гори. Дістатися до них надзвичайно важко: стрімкі схили здіймаються вгору на кілька сотень метрів. На вершину цієї гори вченим удалося піднятися лише у 1976 році.

СКОЛЬКО КОМІВАНЬ
2
СІТЬ ІМІНОМ ШЕРЛОК ІЗВІСНО

Вершина ще однієї тепуї — “Туманної гори” — підкорилася людям лише у 1984 році. Тут вчені відкрили справді “втрачений світ”.

В одному із струмків вони упіймали рибу, голова якої була схожа на мітлу. І побачили жаб із собачими мордами, що висиджували жабенят, наче птахи. А над водою літали бабки з розмахом крил 30 сантиметрів та великими, із золотавим відблиском, очима. Такі жили на нашій планеті 300 мільйонів років тому, ще до епохи динозаврів. Ученим довелося рятуватися від гігантських мурашок, які своїми сталевими щелепами легко перекушували гілки дерев. А павуки-тарантули там уп'ятеро більші за звичайних!

Вразив дослідників і рослинний світ цієї гори. Із зібраних там рослин 98 відсотків були невідомими. Орхідеї, що нагадували вази і глечики, були заввишки майже півтора метра.

Коли до такої пастки потрапляли комахи чи дрібні тварини, орхідеї ними “снідали”. А басейни, утворені в розетках із листя ананасових рослин, були такими великими (зросту людини), що слугували дрібним тваринам озерцями. “Втрачений світ” поступово відкриває свої таємниці людям.

ХТО НАМ ВЕСНУ ПРИНІС?

Я дуже радів, барвінчата, коли читав надіслані вами листи на конкурс “Хто нам весну приніс?”. Бо майже всі ви не лише правильно назвали птахів, які на своїх крилах принесли весну, а ще й розповіли про народні звичаї і традиції. Дякую вам за цікаві листи. Оскільки правильних відповідей було багато, довелося розіграти дитячу енциклопедію. Її виграли **Марічка та Володя ЗЛАТОГУРСЬКІ** з Одеської області.

Барвінок

ПОЧАТКОВА

ШКОЛА
НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ

3

РАДЯТЬ ФАХІВЦІ

Червневе число журналу “Початкова школа” зацікавить своїми матеріалами і вчителів, і батьків. Як підготувати п'яти- і шестилітніх дітей до засвоєння письма, що треба знати про рослинний і тваринний світ річок і озер — про це та інше розмірковують на його сторінках педагоги, журналісти. А рубрика “Пригоди славнозвісних книг” розповідає про німецького вчителя і письменника Еріха Кестнера.

“Барвінок” — всеукраїнський журнал для дітей молодшого і середнього шкільного віку.

Заснований у 1928 році.

Передплатний індекс 74022.

Засновник і видавець: редакція журналу “Барвінок”.

Свідоцтво КВ № 770, 28.06.94 р.

Головний редактор.....Василь ВОРОНОВИЧ

Відповідальний секретар.....Людмила КОЗИЙ

Редактор відділу літератури.....Світлана ПРУДНИК

Художній редактор.....Олександр БАСС

Коректор.....Світлана ГАЙДУК

Комп'ютерна верстка.....Євген МЕДВЕДЄВ

Адреса редакції: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 38—44,

тел. 211-04-98.

E-mail: barvinok@info.kiev.ua.

Тираж 45223 прим. Зам. 1—35.

Ціна за передплатою 1 грн. 98 коп.,

в роздріб — договірна.

Друк — поліграфкомбінат “Україна”.

Рукописи не рецензуються і не повертаються.

Журнал надходить до вас за пільговим тарифом завдяки сприянню ДП “Преса”, його директора ГЕРАСИМЕНКА Валерія Вікторовича

Малюнок на обкладинці Н. ШИРЯЄВОЇ

© “Барвінок”, 2001

КАЛЕЧОДРИК ЧАТ АД АЙЛИК

Барвінковий привіт тобі, читачу!

Ось вже і середульший місяць літа просить-ся до нас у гості. Він принесе із собою свята: **7 липня — Івана Купайла** (неодмінно цього дня скупайся і пострибай через кропиву — щоб стати дужим і красивим), **12 — Петра і Павла** (якщо ти хоч раз був пастушком, то попроси маму цього дня приготувати сирники-мандрики), **21 — Прокопа** (початок жнив).

16 липня 1990 року Верховна Рада України прийняла Декларацію про державний суверенітет України.

4

Дмитро БІЛОУС

НЕВГАМОВНІ

Ген височить лелечин дім,
де “квартирантів” завжди повно.
Їм бусол при гнізді своїм
дає притулок безкоштовно.
Хто ж мешканці дрібненькі ці
між перехресть паліччя в нішах?
Найперше — спритні горобці —
чи не вони з найсміливіших?

Лелека терпить їх, мовчить,
та коли вже докучить галас —
як заклекоче, забурчить:

“Ну годі! Ба, розцвірінчались!”

Та галас жевжиків не стих,
від їхніх чівкань вуха повні.

Лелека сердиться на них:

“От галасливі, невгамовні!”

Художник
Ю. ПРАВДОХІНА

ІЗ СЕКРЕТНИХ
МАТЕРІАЛІВ
“ВАРАЖАНЬ”

ТІЛЬКИ У НАШОМУ
ЖУРНАЛІ, ТІЛЬКИ
ДЛЯ НАШИХ ЧИТАЧІВ
МИ ПРОДОВЖУЄМО
ДРУЗЬОВАТИ
СПЕЦІАЛЬНІМ
АГЕНТОМ КВАРКА

Давно Кварку не доводилося бути нишпиркою. Не для цього готували агентів такого класу, як він.

Хоча в центрі підготовки суперагентів вчили і цієї справи. І Кварк за лічені секунди міг змінити свою зовнішність за допомогою перуки, накладних вусів і бороди, двоколірних футболки і капелюхів, спеціального клею, що вкривав обличчя жахливими зморшками...

Та стежити за мешканцями Школярії не знадобилося. Надто безтурботний народ населяє цю країну. Школярі голосно розповідають на вулиці про дорогі речі, куплені батьками, хизуються грошима, запрошують у гості до дідусів подивитися їхні ордени. І при цьому ніхто з них ніколи не рзирається. Не помічає чоловічка, котрий уважно прислухається до таких розмов. Бачив це лише Кварк і по можливості допомагав хвалькові. Прилаштувався у нього за спиною, потім різко обертався назустріч цікавому дядечку і ошелешував його запитанням:

— Даруйте, ми з вами десь зустрічались?

Як правило, “хвіст” зникав, а хвалько... так ніколи й не дізнавався, яких неприємностей позбувся у ту мить.

А сьогодні Кваркові самому довелося бути “хвостом”. Його увагу привернула поведінка трьох хлопчаків. Змовницький вираз їхніх облич підказував

досвідченому суперагенту: він на правильному шляху до... неприємностей. Саме з такими обличчями школяріці вирушають на пошуки пригод, які можуть закінчитися сумно. Ще через двадцять хвилин Кварк знав, куди приведе небезпечний маршрут, — до річки...

Далі Кварк діяв професійно. Він обігнав хлопчаків, минув багатолюдний пляж і щодуху помчав до другого берега затоки, де стримів великий знак "Купатися заборонено!".

Досвідчене око Кварка відразу зафіксувало зелений килим водоростей на поверхні води, мулисте дно, стрімкий берег, розкидані повсюди бляшанки та биті пляшки.

А ще встиг помітити, як крутиться по колу кинутий кимось у воду шматок пінопласту.

Часу на роздуми не залишалося — з-за куців веселою зграйкою випурхнула знайома трійця. Кварк на мить замислився, широко усміхнувся і пішов назустріч хлопцям.

А ви, барвінчата, знаєте, яку приховану небезпеку побачив Кварк у затоці? Спробуйте також, логічно помисливши і знаючи вдачу суперагента, уявити, що сказав Кварк хлопцям. Про свої роздуми напишіть до "Стежини пригод". І, відпочиваючи з друзями на березі річки чи ставка, прискіпливим оком суперагента неодмінно огляньте місце відпочинку, а помітивши небезпеку — будьте обачними.

Художник
Є. МЕДВЕДІВ

Барвінок

НОВОГО ТИСЯЧОЛІТТЯ

"Наш "Барвінок" — просто клас,
З ним мандруєм в новий час!"

Юля ЛАГУНОВА, Луганська обл."

ПРОСИМО ЦАРІВНУ КРУПЕНИЧКУ НА КАШУ!

Зажурилася царівна Крупеничка: мало хто з дітей її знає, і пісні про неї вже не співають. А колись було...

Колись у нас в Україні був гарний звичай. У день, коли сіяли гречку, до гречкосіїв неодмінно приходили лірники. Господарі пригощали їх кашею, а лірники на подяку співали про царівну Крупеничку, котра виросла з гречаного зернятка.

Тому і ми з вами запрошуємо гостю на кашу, тобто на званий обід. А зготувати його мені допоможете ви разом зі своїми мамами та бабусями. Напишіть, які смачні каші готують вони вам. За найцікавіший рецепт хтось із них отримає приз — книгу з кулінарії.

І ви можете отримати приз. Спробуйте скласти невеличку пісеньку (хоча б чотири рядочки) про царівну Крупеничку — хай не журиться, що її забули діти. Найкращу пісеньку буде проспівано нашій гості, а її автора — нагороджено книгою.

А ще напишіть свої запитання нашій гості про все, що пов'язано з кашею: і про пшоно, і про рис, і про те, чому раніше на запічку ставили горнятко з кашею для домовика, і про те, звідки "примандрувала" до нас гречка. Царівна Крупеничка відповість на найцікавіші запитання. Отож просимо вас, царівно Крупеничко, до нас із барвінчатами на кашу!

ЛАСУНКА

ЛАСУНКА

5

6

Був собі чоловік. Звали його Гобборн Сієр. Мав він сина на ймення Джек. Якось дає він синові овечу шкуру й каже:

— Іди продай її, але так, щоб і гроші вторгував за неї, і назад її приніс.

Пішов Джек на базар. Та тільки хто ж погодиться і гроші віддати, і шкури не взяти? Отож повернувся він додому ні в сих ні в тих.

— Нічого не вийшло, — каже.

А батько йому:

— Спробуй ще завтра.

Пішов хлопець другого дня. Знову ніхто не купує так, як йому загадано. Вертається, а батько:

— Іди ще й завтра. Може, таки пощастить.

Іде хлопець утретє. Думає: "Все одно нічого не вийде. Вернуся додому, як пішов,

то батько лаятиме, а може, й битиме. Подамся, мабуть, світ за очі".

Дійшов він до мосту. Сперся на поруччя, стоїть, похнюпився. Шкода йому кидати домівку. Стоїть і міркує: "Як же його вирятуватися з цієї халепи? Тікати з дому чи ні?"

А під мостом на березі дівчина перебілизну. Подивилася на нього й питає:

— Чого ти так зажурився?

— Як же мені не журитись, коли батько загадав мені таке діло, що його ніхто не зуміє зробити.

— Яке діло?

— Хоче, щоб я і продав оцю шкуру, і назад її приніс.

— Оце й усе? Та чого тут журитися? Давай сюди шкуру.

Виполоскала її дівчина в річці, вовну постригла. Дає йому обстрижену шкуру і гроші за вовну.

Приходить Джек додому.

— Ось вам, тату, і шкура, і гроші.

І розказує усе, як було.

Здивувався батько.

— Розумна дівчина, нічого не скажеш. Якби тобі таку дружину. Може, посватаєш її?

Джек каже:

— Я б узяв її залюбки.

— Ну, то піди запроси її в гості. Роздивимося, яка вона.

Пішов до неї Джек. Каже: так і так, просимо до нас у

Роз

Ж

гості. Дівчина подякувала.

— Зараз не можу, — відповідає. — Багато роботи. А в неділю прийду.

— Так буде ще краще, — каже Джек. — До неділі ми з батьком устигнемо і наварити, й напекти.

Прийшла в неділю дівчина. Посиділи за столом, погомоніли. Бачить батько: і гарна, й розумна. Кращої невістки годі й шукати. Посватав її Джек.

Скоро й весілля справили. Живуть вони, поживають.

А Джеків батько був знаменитий майстер — будівничий. Такі гарні будинки ставив, що й очей не відведеш.

Почув про це король. Шле до нього гінця й загадує: збудуй мені палати, щоб кращих ніде в світі не було.

Батько каже Джекові:

— Ходім разом. Будеш мені помагати.

Англійська народна казка

ВУМНА ЖІНКА

Вийшли вони. Йдуть. Дорога далека. Батько питає:

— Ти вмієш зробити так, щоб дорога покоротшала?

Син дивиться: їй кінця краю не видно. Каже:

— Як же, тату, я її вкорочу хоч на один крок? Такого, мабуть, ніхто не зуміє.

Розсердився батько:

— Вертай додому, як ти такий недотепа. Обійдуся без тебе.

Приходить бідолашний Джек додому, голову понуривши.

Жінка питає:

— Чого це ти вернувся?

Джек розказує, що йому батько загадав і що він батькові сказав.

Жінка йому:

— Ну й що тут мудрого? Треба було казку розповісти. Дорога й покоротшала б. Біжи наздоганяй батька.

Побіг Джек. Чуба добряче нагрів, а таки наздогнав. Не встиг батько йому й слова мовити, а Джек уже казку розпочав. Казка цікава, батько слухає. Не зогледілись вони, як дійшли до того місця, де палати збиралися зводити. От дорога й покоротшала.

Набрали вони робітників, почали будувати. А Джекова жінка-розумниця їм переказує: “Дивіться, щоб нікого не скривдили і щоб поводитись чемно навіть із королівськими слугами”.

Послухали вони її ради. З усіма добрі, привітні. Кожному “добридень” скажуть. І їх усі люблять і поважають.

Дванадцять місяців будували. І вийшли ті палати

гарні, як намальовані. Тисячі людей посходилося на них поглянути. Стоять, милуються-дивуються.

А король такий уже радий та вдоволений. Каже:

— Молодці. Завтра я з вами розплачуся.

Батько йому:

— До завтра я встигну останнє діло зробити. Ще треба оздобити стелю в одній світлиці.

Пішов король. А одна служниця підкликала батька з сином і пошепки каже:

— Король вас завтра уб'є. Він боїться — ви підете до сусіднього короля і збудуете там ще кращі палати.

Джек злякався. А батько йому:

— Нічого, на королівське лукавство у нас є своя хитрість. Викрутимося.

Другого

7

дня приходить король. Батько вибачається:

— Даруйте, ваша величність. Не встигли виліпити візерунки на стелі. Бракує одного інструмента. Доведеться

сина. Краще я свого сина пошлю.

— Нехай буде по-вашому, шліть свого сина. Приходить королевич. Будівничий йому:

грожує, треба їх рятувати. Підняла вона віко, а скриня здорова й глибока. Жінка до королевича:

— Поможіть, ваша високість, бо я не дістану. Нахилився королевич у скриню, а жінка його за ноги — і вкинула всередину. Замкнула скриню та й каже:

— Отут ви будете сидіти, ваша високість, доки мій чоловік і свекор повернуться додому живі й здорові.

Покрутився королевич, бачить: нічого не вдіє. Попросив перо та чорнило, написав батькові листа: так і так, тату, відпусти тих майстрів, бо доведеться мені сидіти у скрині довіку.

Що було робити королеві? Довелось почесному розплатитися з будівничими і відпустити з миром.

Вертаються вони додому, батько й каже синові:

— Для такої розумної жінки, як твоя, треба збудувати палати ще кращі, ніж королівські.

І побудували. Та й стали жити-поживати, добра наживати.

8 послати сина: нехай принесе з дому.

— Ні, ні, — каже король, — сина не треба. Пошли краще котрогось із робітників.

— То такі нетямущі люди, ваша величносте, перекажуть не так, як слід, моїй невістці, і вона дасть не те, що треба. Доведеться-таки послати сина.

— Ні, я не пушу ні тебе, ні твого

— Скажіть моїй невістці, хай дасть вам притулок у скрині. А скриню нехай замкне, доки я повернуся.

Королевич подумав: притулок — то інструмент якийсь. Приїхав до невістки будівничого, переказує все до слова, що свекор сказав.

А жінка-розумниця збагнула: чоловікові й свекрові небезпека за-

Переклад
Олександра
ТЕРЕХА

Художник О. МАМАЄВА

ЯКОГО КОЛЬОРУ СЛОВО "РОДИНА"?

“Слово “родина” — жовтогаряче, як сонце. Воно зігріває нас своїм теплом і ласкою. Любов, тепло і ласка мають бути в кожній родині. З безлічі таких родин складається наша Україна.

Ольга ХАНАС, м. Львів“

“Я думаю, що слово “родина” кольору щастя, а щастя має багато кольорів.

Люба ТРОЦЬКО, Чернігівська обл.“

“Слово “родина” різнокольорове. Рідна матір — то червоний колір, колір соковитої калини і безмежної любові. Слово “тато” — синє: це велика-велика сила. А діти — то зелений колір: адже весь світ для них тільки починається.

Олена ДРЕМБЛЮГА, Вінницька обл.“

“Воно увібрало в себе всі кольори: веселка — це усмішки моїх братиків і сестричок, ніжні промені сонця — мама, чарівний колір літа — доброта батька, сріблястий сивий колір — мудрість бабусь і дідусів.

Ганна РАДОН, Одеська обл.“

А ось цього листа написали учні Губської неповної середньої школи з Полтавщини:

“Це слово жовтого кольору — кольору сонця, тепла, колосків пшениці. Без хліба і сонця життя б не було, а без моєї родини не було б мене.

Віталій СВІТЛОВСЬКИЙ

А я думаю, що це слово червоного кольору. Тому що я люблю маму й тата, брата, бабусю і дідуса.

Станіслав КОРОВАЙ

Слово “родина” зеленого кольору. Наші бабусі й дідусі дали життя нашим батькам, а батьки дали життя мені. А зелений — це колір життя.

Ярослав ГАРКАВЕНКО“

“Родина” кольору сонця, місяця, зірок і неба. Сонце — це мама, місяць — тато, зірки — дітки, а небо — це наш дім.

Аліна ІЩИК, Волинська обл.“

“Воно кольору неба — лагідного, тепло, спокійного, а навколо сяє світло. Коли родина дружна, роботяща, чесна, весела і сильна, то сам Бог благословляє її.

Юля МУРЗАК, Вінницька обл.“

“Мій дідусь Іван вирощував золоту пшеницю. Бабуся Ганна працювала в полі. З ранку до вечора сонце золотило її руки, обличчя. Щосуботи бабуся пече нам хліб із смачною золотою шкоринкою. Мама працює у школі і вчить дітей “золотими” словами української мови. Мій тато вмє робити все швидко і добре, тому про нього кажуть: золоті руки. Ми з братиком учимось у школі і мріємо, щоб нас поважали люди так, як нашу родину.

Хотіла написати біля слова “родина” золота, та хіба може зрівнятись метал, навіть дорогий, із моєю родиною? Для мене родина — тепло, лагідного, сонячного кольору.

Мар’яна КРУКОВА, Вінницька обл.“

А призи — книги — цього разу отримали Мар’яна КРУКОВА з Вінницької області та третьокласники Губської школи з Полтавщини.

Наступне завдання: пофантазуйте і напишіть до редакції, якого кольору слово “урок”? Як і завжди, найцікавіші розповіді буде відзначено призами.

★ РЕЙТИНГ ПОПУЛЯРНОСТІ ★

Готуючи кожен номер, я завжди хвилююся, барвінчата, чи ж сподобається він вам. А потім з нетерпінням чекаю ваших листів з повідомленнями до “Рейтингу популярності”. Не забули, як слід оформляти свої листи? Повідомляйте на окремих аркушах про те, який матеріал і який малюнок у цьому номері вам сподобалися найбільше, і на кожному вказуйте свої ім’я та прізвище, адресу. А наприкінці року серед тих, чії думки найчастіше збігалися з думкою більшості, буде розіграно фотоапарат. І в кожного з вас є можливість виграти його.

А в № 3 кращими визнано: казку “Чорна мідія” і малюнки до неї художниці Н. Ширяєвої.

Хочеш побажити своє фото у "Барвінку"?

МИ — МАЙБУТНЄ!

Щодня до редакції надходять листи на конкурс "Ми — майбутнє!". На жаль, фотографії всіх учасників конкурсу вмістити в журналі не можемо. Але, розглядаючи ваші красиві, розумні, добрі, усміхнені обличчя, я наче знайомлюся з кожним із вас, барвінчата, і набираюся певності, що всі ваші мрії неодмінно здійсняться. Дякую всім за листи.

БАРВІНОК

"Добридень, Барвінку! У нас дружний клас. Через 20 років Каріна Рибіна стане дитячим лікарем, Микола Зибарев — гімнастом, Захар Собенін — міліціонером, Сашко Бешимов — водієм, Настя Русак — топ-моделлю, Наталка Могилат — учителькою... Але всі ми будемо хорошими і добрими людьми.

П'ятикласники Вільнянської школи № 3 Запорізької обл."

"Ми з братом уявляємо себе знаменитими футболістами. Як брати Клички стали відомими боксерами, а ми — футболістами. Наша сестричка ще маленька і не знає, ким буде. А ми хочемо, щоб вона стала лікарем або вчителем.

Степан, Катруся і Олег КОЦАНИ, Львівська обл."

70

ІНТЕРВ'Ю — ММ

"Хочу стати художником. Бути художником дуже відповідально. Адже треба все малювати так, щоб люди дивилися і не могли відвести очей від картини.
Поліна ЧЕРЕДНІЧЕНКО, м. Київ"

"Я хочу стати юристом. Ця професія дуже важлива для всього людства. А тому я добре вчусь і читаю багато книжок. Якщо збудеться моя мрія, то буду справедливим юристом.
Славко ШЕНЦЕВ, Харківська обл."

"Коли я виросту, то займатимуся справою, яка принесе мені радість і користь суспільству. Мрію просто бути щасливою і щоб люди, які мене оточують, теж були щасливими.
Антоніна ГИБАЛО, Черкаська обл."

"Уявляю себе знаменитою співачкою. Люди мене запам'ятають як добру людину, яка співала пісні про Україну.
Катерина СТЕПАНЕНКО, Одеська обл."

"У 2020 році я буду відомим модельєром. Створюватиму гарний одяг для людей. Мені подобається бачити красиво одягнених людей.
Надія ШУШАЙЛО, м. Тернопіль"

"Я дуже люблю квіти. Мрію вивести нові сорти квітів. Щоб ними милувалися всі люди.
Олена КЛІМАНОВА, Черкаська обл."

"Після закінчення школи я мрію стати військовим. Хочу захищати Україну, щоб усі жили у спокої та мирі і ніхто не боявся ходити увечері.
Андрій ЯКОВЕНКО, Харківська обл."

“Коли виросту, то стану президентом. Накажу засіяти всі лани пшеницею, щоб діти на сніданок завжди мали хліб. У моїй країні всі будуть ситими, здоровими, щасливими.
Марійка СТАШЕНКО,
Житомирська обл.”

“Я, Світлана, хочу стати поетесою. Писатиму вірші, казки, оповідання. А моя сестричка Маринка через 20 років буде відомою кіноактрисою.
Світлана ВАТУЛЯ,
Полтавська обл.”

“Через 20 років я буду дорослою людиною — доброю, поважатиму людей, робитиму їм добро. Тому оберу професію лікаря. А моя сестричка Аня мріє стати актрисою і зіграти роль Попелюшки. А зараз ми допомагаємо мамі вирощувати квіти, які вона дуже любить.
Дмитрик та Аня ПЕЛИПЕНКИ,
Харківська обл.”

“Через 20 років я уявляю себе художником-дизайнером. Мої роботи виставлятимуться в багатьох музеях. Ще мрію малювати ілюстрації для “Барвінку”.
В. КОРОЛЕНКО,
м. Херсон”.

“У майбутньому я б хотіла стати ветеринаром. У нас у селі багато хворих тварин. Мрію лікувати їх.
Інна КУШНІР,
Вінницька обл.”

“А я буду фермером. І зроблю все для того, щоб наша країна не знала війни, голоду, щоб кожна дитина мала домівку.
Ірина МЕЛЕШКО,
Полтавська обл.”

“Я мрію стати хліборобом. І ось минуло 20 років. Я на власному комбайні збираю колосисті пшениці й жита. Щоб завжди у всіх був запашний хліб на столі. Хай наша нянька-Україна ніколи не знає голоду.
Віталій НІКОЛАЙЧУК,
Тернопільська обл.”

“Через 20 років мрію стати таємним агентом і викривати злочини. Хочу бути сильною і красивою.
Катруся ЦИГАНСЬКА,
Вінницька обл.”

“Я мрію стати лікарем-стоматологом. Лікар — це найважливіша, найцікавіша, найгуманніша професія на землі. Я люблю людей, люблю дивитися на них, коли вони веселі, сповнені сили й енергії.
Ірина КОЗАК,
Тернопільська обл.”

“Мрію бути астронавтом, побувати на різних планетах і дізнатися багато про космос.
Олена ПЛИСКО,
Донецька обл.”

Хочеш поbagити своє фото ч “Барвінку”?

11

Ми — майбутні!

Конкурс “Ми — майбутні!” триває. Надсилайте, барвінчата, свої фотографії і розповіді про те, ким ви себе уявляєте через 20 років. Найцікавіші листи буде надруковано на сторінках журналу.

ЦЯПАТА ІТО ЧЕКАЄ ЛИСТІВ

Віват, віват! Мудренькі будемо!

Я, король славнозвісної країни Мудрагелії Мудрило Перший і Останній, радий передати вам, барвінчата, цяпатський привіт. Не дивуйтеся, а краще пригадайте знаменитого провидця Майбуттязна та його віщій сон. Йому наснилися слова із майбутнього, і тоді ми разом із ним попросили вас допомогти з'ясувати їх значення. Поки ви, мудрагельки, займалися цією важливою справою, він сконструював (а в нього і голова, і руки золоті) телефон часу і за його допомогою подзвонив у майбутнє — 2051 рік. І потрапив на всесвітній конгрес із питань захисту земних мов від впливу мов інших планет. Там його і проконсультували щодо невідомих нам слів. Отож, марсітетчко — це марсіанське тістечко, говорильце — пристрій для розмови з птахами і звірами, зорегін — стадіон для перегонів на зорельотах, часдум — віртуальний годинник, урадім — школа, бякакос — космічний пірат, ігронета — планета іграшок, молово — молодильна вода, цяпата — житель далекої планети.

Майбуттязна пощастило навіть поговорити з цяпатою Іто, який теж брав участь у роботі конгресу. Іто дуже зрадів, коли дізнався, що ви, барвінчата, знаєте про його планету. Він просив передати вам таке послання:

Цябі цярвінчата! Цядий цязнаймоитися цяз цями. Цяя цяпрошую цяс цяу цясті. Цяпати цяюють цятати цяі цякти цяже цяачні цястечка. Цядемо цяжвити: цяпати цяі цярвінчата!

Гадаю, мої мудрагельки, вам буде нескладно прочитати це послання. А ще цяпата Іто дуже просив вас, щоб ви написали йому листи. Поміркуйте, про що б ви, земляни, хотіли розповісти жителям далекої планети. Листи надсилайте мені.

Ага, ледь не забув. Багато з вас, барвінчата, вгадали значення майже усіх слів з майбутнього. Але найбільше нам із Майбуттязнаєм сподобався лист і малюнки Максима ШНУРЕНКА з м. Чернігова, він отримав приз — книгу. За найцікавіший лист цяпатам — жителям далекої планети — хтось із вас, мудрагельки, теж отримає приз.

МУДРИЛО ПЕРШИЙ І ОСТАННІЙ

Товариство
Відважних
Боягузів

Привіт усім страшкам!
"Товариство відважних боягузів" знову запрошує вас на своє засідання. Сьогодні ми поговоримо про те, чи варто битися об заклад із друзями, доводячи свою сміливість.

се почалося тихого літнього вечора. Хлопці засперечалися, хто із них найсміливіший і зможе переночувати у старому млині. На словах усі були хоробрими, а як до діла — лише один Дмитрик відважився. Удома він сказав, що переночує у бабусі, яка жила на другому краю села, а сам пішов до покинутого млина.

Велике колесо вже давно спинилося, дах поріс мохом, а дерев'яні колоди, здавалося, ось-ось попливуть за водою. Але старий млин жив своїм життям. Щороку літньої ночі, щойно срібне сяйво місяця торкалося старезного колеса, воно, рипнувши, починало крутитися. А з-під колеса припливали русалки. Старий млин був палацом, у якому нечиста сила раз на рік справляла бал. Доки світло місяця падає на млинове колесо, воно крутиться, і бал вирує.

Та Дмитрик про те не знав. Він уважно роздивився всередині, вибрав собі місце на старій лаві, скрутився калачиком та й заснув.

А це була саме та ніч, коли до млина збиралися гості. Щойно зійшов місяць, колесо закрутилося, з води вийшли русалки — усі з довгим во-

МУДРАГЕЛІЯ

12

лоссям і зеленими очима. З болота прибули потерчата, а за ними й Водяник. З його довгої зеленої бороди вилізли гадюки і жаби, а сам він був такий страшний, що навіть русалки не часто дивилися на нього. І розпочався бал...

Аж раптом Водяник побачив хлопця і закричав:

*Гей, потерчата, русалки, нечисті,
Знову ми разом на бал цей прийшли.
Та серед нас не наші є гості —
Гляньте, хлопчину стежки привели!*

Як тільки нечисті побачили хлопця, одразу зчинили

БАЛ У СТАРОМУ МЛИНІ

73

до нього руками. "Ми зробимо з тебе болотяного ліхтарика", — пищали потерчата. А Водяник дістав сітку: "Я заберу тебе до свого болота і перетворю на жабу!" Ось він уже приготувався накинути сітку й забрати хлопця назавжди у болото...

Раптом колесо рипнуло і спинилося, нечиста сила зникла... Це добрий місяць попросив хмару, щоб вона закрила його сяйво, і млин зупинився.

А Дмитрик так і не взяв, хто порятував його. Проте він відтоді ніколи не вихвалявся своєю хоробрістю. Хлопцям нічого не розповів — не повірять, засміють. Лише в бабусі запитав, що треба робити, коли зустрінеш Водяника з русалками. "А ти не ходи до старого млина, то й не зустрінешся з ними", — відповіла бабуся. І Дмитрик більше не ходив туди.

Вочевидь, бабуся щось знала. Цікаво, відважні страшки, а ваші бабусі щось знають про русалок і Водяника? Розпитайте їх і мені про все почуте напишіть.

НАЙХОРОБІШИЙ ІЗ БОЯГУЗІВ

*Розповідь записала
Тетяна ПАСОВА*

страшений гвалт. Бідолашний прокинувся і перелякався. Тер очі, сподіваючись, що все те йому сниться.

А учасники балу почали оточувати його. "Ми залоскочемо тебе", — шепотіли русалки і тягнулися

ВЕЛЕТЕНЬСКА ТРАВА

Напевне, кожен із вас, барвінчата, ласував бананами. А чи знаєте ви, де вони ростуть? Думаєте, на дереві? Ні, банан — це велетенська трава. Плоди, які виростають на ній, зривають зеленими — щоб не зіпсувалися під час транспортування. Банан, який достиг на рослині, не такий смачний, як той, що дозріває вже зірваним.

БАЛАЧКА НА ТИСЯЧУ ТОМІВ

Американські вчені дослідили, що ми в середньому розмовляємо годину в день, а протягом усього життя — два з половиною роки. Якщо цю всю балачку записати, то вийшла б тисяча томів по 400 сторінок у кожному.

БАТЬКІВЩИНА ДОЛАРА

Йоахімсталер — це грошова одиниця, яка відома нам під кмітливий назвою долар. Походить від назви німецького міста Йоахімсталь, де вона існувала ще в давнину. Через те що слово дуже довге і його важко вимовляти, його скоротили до "талер". Під впливом американської вимови талер перетворився на долар.

КОРИСНА ЇЖА

Учені з університету в Манілі (Філіппіни) порівняли їжу, яку їмо ми, і ту, що вживають мешканці тропіків. І дійшли висновку, що їжа останніх — суп із змії, тушковані кажани, варені крокодилячі яйця, смажені польові миші — набагато корисніша за нашу.

ДИКА ТРОЯНДА

Дика троянда — це шипшина. І чай, і мармелад із неї дуже смачний і корисний. Бо плоди дикої троянди містять більше вітаміну С, ніж лимони й апельсини. З давніх-давен шипшину вважають символом здоров'я і довголіття.

ХОЧЕШ — ВІР, А НІ — ТО ПЕРЕВІР...

- Звичайним шкільним олівцем можна провести лінію за-вдовжки 56 кілометрів.
- Протягом життя корова дає близько 200 000 склянок молока.
- Левиця відпочиває 20 годин на добу.
- Люди, у яких живуть коти, набагато рідше звертаються до лікарів, ніж ті, у яких котів немає.
- Очі страуса більші за його мозок.
- Верблюже молоко не скисає.
- Першою зубною щіткою була ганчірочка, вмо-чена у сіль або крейду.
- Рис — перша злакова культура, вирощена лю-диною.

Підготувала Ірина ПАРХОМЕНКО

Ми з вами, барвінчата, продовжуємо досліджувати винаходи, які, так би мовити, неможливі сьогодні без колеса. Тож перенесемося в минуле, щоб довідатися, як з'явилися готелі для... листів. Хоча, на перший погляд, колесо не має до них ніякого відношення.

Та почнімо спочатку.

Хто, де і коли написав перший лист, нам дізнатися не пощастить. Проте знаємо, що спочатку листи доставляли спеціальні гінці. Так тривало доти, доки люди не зрозуміли: можна скласти листи в певно-

міська влада здогадалася розвішати поштові скриньки у місті, звідки листи вибиралися тричі на день. А в Лондоні досить було разом із листом опустити монету, натиснути важіль — відразу приходив кур'єр і забирав кореспонденцію.

А як листувалися в давнину у нас, в Україні? Вперше про вісника-листоношу, який доставляв повідомлення київському князю Олегу, в літописі згадується 885 року. Листи князям Київської Русі приносили спеціально підготовлені гінці. А перші поштамти та поштові контори виникли на початку XVIII століття.

ГОТЕЛЬ для ЛИСТІВ

му місці, а вже потім забирати їх звідти. Так народилися поштові скриньки, або готелі для... листів.

Прабабусею сучасної поштової скриньки була кам'яна скриня, влаштована моряками на мисі Доброї Волі, коли мореплавцям доводилося обпливати Африку повністю. Тож у скрині вони залишали повідомлення своїм друзям з інших кораблів.

Вже пізніше француз пан де Велайє організував у Парижі пошту і розвішував у місті поштові скриньки. Та пошта проіснувала недовго, але ідея скласти листи в скриньку поширилася по всьому світу. В Австрії, приміром, поштову скриньку носив на поясі листоноша і збирав до неї листи. А в Москві в 1928 році скриньки прилаштовували на трамваях, які проїжджали мимо поштамтів.

У Берліні на початку XIX століття

Сьогодні листи, вітальні листівки, газети і журнали нам у будинки доставляє Укрпошта. А це — понад 16 тисяч поштамтів, вузлів зв'язку, поштових відділень і пунктів зв'язку.

Ви запитаете, а до чого тут колесо? Листи щодня у всі куточки нашої країни доставляють понад 4,6 тисячі автомобілів і 38 поштових вагонів. Крутяться колеса, долають кілометри, квапляться привезти сховані у конвертах радісні повідомлення: "Добридень, бабусю і дідуся! Уже скоро я приїду до вас..."

починається колесо

75

літ

У ЖИРАФІВ - КАНІКУЛИ!

А В НАС - ПЕРЕГОНИ НА КРОКОДИЛАХ!

На острові Траж у морі Хімс теж розпочалися канікули. Жирафи спакували валізи і роз'їхалися по своїх домівках — до далекої Африки. А господарі "Веселого коша" славні козарлюги Гриць Всезнайло та Ясь Всеvmійло засумували.

Лежали Гриць і Ясь на пісочку, дивилися, як накочуються хвилі на берег, і мріяли, мріяли... Аж доки не домріялися до перегонів на крокодилах. І вже уявляли, як поблизу острова Траж серед хвиль мчать до фінішу крокодили, а в них на спинах — відважні сміхотунчики-барвінчата... Звісно, залучати до таких змагань справжніх зубастих крокодилів славні козарлюги не наважилися, тож негайно по мобілці замовили в супермаркеті партію надувних крокодилів.

І вже за кілька днів на острові Траж відбулося досі ніким ніде у світі не бачене дійство — перегони на крокодилах. Їх учасниками стали відважні сміхотунчики-барвінчата.

ВЕСЕЛИЙ КІШ

76

— Звідки йдеш?
— З річки.
— Що там робив?

— Лящів ловив.
— Багато зловив?
— Жодного.
— То звідки ж ти знаєш, що ловив лящів?
*Ольга КИРИЛЮК,
Волинська обл.*

— Приходь у клуб на концерт. Я виступатиму,— запрошує Сашко свого друга.

— А що ти робитимеш?
— Я буду другою частиною коня.
*Людмила РИЖУК,
Хмельницька обл.*

Двоє ідуть пустелею. Один тягне клітку, а другий — важку сталеву рейку.

— Навіщо тобі клітка? — запитує той, що з рейкою.

— Як зустрінемо лева, то відразу до клітки посаджу. А навіщо тобі рейка?

— Я кину її, тільки-но побачу лева. Уявляєш, як мені легко буде тікати?!

Світлана ЛЕВЧУК, Хмельницька обл.

— Знову не вполював жодного зайця? — запитує дружина чоловіка-мисливця.

— Ні, але все одно дуже задоволений.

— Чому?
— Бо нагнав на них такого страху, що всі повтікали.

*Уляна БОЙЦУНЯК,
Івано-Франківська обл.*

Син приніс зі школи нову книжку і хвалиться:

— Це — нагорода.

— За що? — запитує мама.

— Нас запитали: скільки у страуса ніг? Я сказав — три.

— Але ж у страуса дві ноги!

— Так, але решта учнів сказали, що чотири.

*Віктор ЯРОШЕНКО,
Рівненська обл.*

Художник В. ДУНАЄВА

— Сашко! —
звертається
вчитель до уч-
ня. — Я дуже
здивувався,
прочитавши
твій твір про
собаку. Він
слово в слово
повторює то-
рішній твір твого
брата!

— Нічого дивного — адже
собака залишився той са-
мий.

*Інна ПАНФЕЛЮК,
Житомирська обл.*

— Чому в
лева така
велика го-
лова? — за-
питує ма-
люк у тата.

— А щоб з
клітки не виліз!

*Олександр
АНДРЕЄВ,
Чернігівська обл.*

— Скільки ко-
штує квиток
до зоопар-
ку? — запи-
тує хлопчик
касира.

— Дві гри-
вні.

— А в мене
лише одна. Ви
пропустіть мене,
а я на всіх звірів ди-
вितимуся лише одним оком.

*Сергій ТРЕТЯК,
Київська обл.*

**Барвінчата! А ви хочете взяти
участь у перегонах на крокодилах?
Тоді надсилайте свої улюблені жар-
ти про звірів, птахів, риб до "Весело-
го коша".**

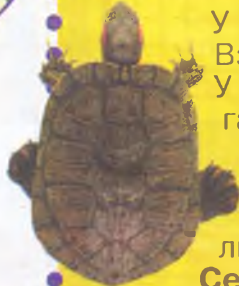

Няв-гав-цвірінь-привіт, барвінчата! Це знову я,
кіт Бегемот на прізвисько Балакучий, хочу сказа-
ти, що кращих за вас співрозмовників у мене
ніколи не було. Коли я читаю ваші листи, то, няв-
няв, таку насолоду отримую — наче в сметанці
купаюся. Та що там казати — читаймо, читаймо
ваші пре-няв-красні листи.

ФРОСЯ СТЕРЕЖЕ ДВІР

У мене вдома живе черепаха Дункан.
Взимку він спить, а влітку гуляє по садку.
У вольєрі живе пес Шах. Він добрий і ба-
гато їсть. Від цього став товстим і леда-
чим. За нього у нас працює курочка
Фрося. Вона живе в гаражі, кусається і
нікого не пускає у двір. А кицька Ася
любить спати біля журналу "Барвінок".
Сергій СИДОРОВ, м. Чернівці.

КОЛЮЧА СІМЕЙКА

На пасіці ми знайшли кубельце з їжаченятами.
Їх було аж десять! Манюсінькі, навіть голки у них
були ще м'які. Наливали їм молочка, свіженької
води. Нам дуже подобалося дивитися, як їжачи-
ха кликала своїх дітей і як ті пищали, коли їм
щось не подобалося.

Та наступного дня їжачиха зник-
ла. Ми дуже хвилювалися. Мама
і тато нас заспокоювали, кажу-
чи, що мама своїх дітей не
покине. А за кілька днів їжа-
чиха повернулася і забрала
їжаченят із собою.

**Сашко ОБОДОВСЬКИЙ,
Одеська обл.**

"ГВАРДІЄЦЬ" БОРИС

Уже кілька років у нас живе кіт Борис. Улітку ми
іноді беремо його на дачу. Та Борис дуже неохо-
че залишає квартиру — тільки татко силоміць
може зтягти його в машину. Кіт пручається,
дряпається і кричить. Але, опинившись на дачі,
Борис поводить інакше. У ньому швидко про-
кидається хижий звір.

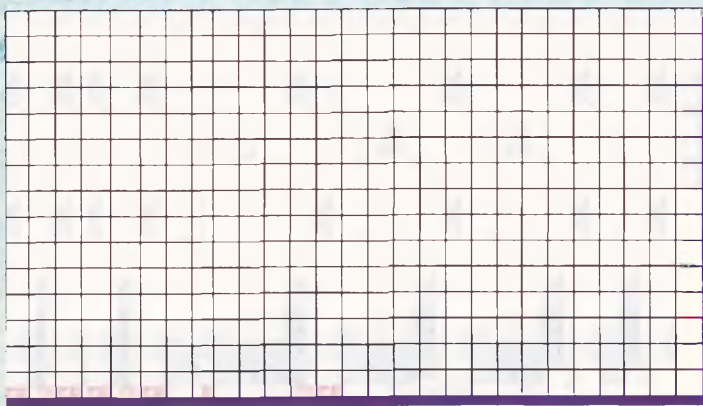
Якось біля нашої дачі ми побачили чужого
кота. Наблизившись до незваного гостя,
Борис наїжачив шерсть, розпушив хвіст,
вигнувся і заволав по-котячому так, що
злякав не лише чужинця, а й усіх лю-
дей, котрі були поблизу. Такі сутички
повторювалися ще кілька разів, і що-
разу мій улюбленець перемагав. За
це ми присвоїли Борисові звання
"гвардієць".

Але після повернення додому наш
"гвардієць" втратив голос. Кілька
разів він намагався нявкнути, але
виходило якесь хрипіння. Мабуть,
тому намагався сидіти тихо і бути
непомітним. Лише через тиждень
голос повернувся, і кіт зажив своїм
звичайним домашнім життям.

Марина СМІРНОВА, м. Полтава.

ЯПОНСЬКЕ МАЛЮВАННЯ

У японському кросворді (його ще називають японським малюванням) зашифроване не слово, а малюнок. Цифри зліва і вгорі показують, скільки клітинок і яким кольором слід замалювати в кожному рядку і колонці, щоб побачити картинку. Між кольоровими клітинками можуть бути білі, незафарбовані.

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ, вміщені у № 5

Гам — і з'їв! 1. Гамбіт. 2. Гамаші. 3. Гаманець. 4. Гамак. 5. Гамір.

Поміркуй. Верба. Бабай. Байка. Кабан. Банка. Качка. Какаду. Дупло. Лото. Томат. Матч.

СКАНВОРД

	М	О	Л	О	К	О	П	Р	
Р	Р	К	Л	О	С	А			
О	З	Е	Р	О	І	Н	Д	И	К
М	И	Л	О	В	А	Р			
	М		Д	Е	Р	Б			
С	А	Н	И	Ц	У	Р	А		
І		М	І	Л	Ь	Н	І	С	
К	Р	О	К	І	К	О	К		
		Х	А	О	С	К	А	Р	

ПЕРШОКЛАСНИК — ЧЕМПІОН

Конкурс для майбутніх першокласників триває. Нагадаємо: участь у ньому можуть брати лише ті дівчатка й хлопчики, які 1 вересня підуть до першого класу. Учасники конкурсу мають "пробігти" крос і подолати всі "перешкоди", тобто розгадати загадки, кросворди, крутиголовки, у яких сховалися слова. Усі віднайдені слова треба записувати на окремому аркуші (хто не вміє писати — хай учиться разом із мамою і "Барвінком") і наприкінці року надіслати до редакції. У листі слід неодмінно вказати дату народження. Хто правильно складе речення з віднайдених слів, той стане учасником розіграшу 25 іграшок.

А тепер, майбутні першокласники, прочитайте (можна разом із мамою) оповідку, в якій декотрі слова загубили по дві літери. Спробуйте здогадатися, які це літери. Бо саме з них і складається наступне "заховане" слово.

ДРУЗІ

Маленький ..ровик ..соніж пішов у гості до ..рсука. А ..рсуку тим часом побіг до ..бра похвалитися новими ..соніжками. Довелося ..ровику ..соніж іти аж до будиночка ..бра біля ..лота. Роздивившись ..рсукові ..соніжки, друзі сіли дивитися ..к по телевізору.

СЕКРЕТ ГНОМА

Дзень-дзелень! Знову я, гном Дзвінко, скликаю всіх барвінчат на урок гномівської мови. Адже у нашій школі кмітливців канікул немає. А тому уважно розглядайте літери і шукайте зайве

слово в котромусь із матеріалів цього номера. Щоб наприкінці року із віднайдених слів скласти речення і дізнатися про мій секрет. Серед тих, хто упорається із цим завданням, розіграватиметься 10 призів, у тому числі й фотоапарат.

О М Ф Р Т З 8 Z ' Z

ЯСНООКА — ЦЕ...

Кросворд

Цю тварину араби назвали ясноокою. Але не тому, що вона своїм поглядом зачаровує мисливців чи хижаків. Просто в неї так влаштовані очі, що може бачити все довкола.

Дикі предки цих тварин з'явилися в Центральній Азії близько 23 мільйонів років тому. Нині майже всі види їх живуть в Африці. Різні за розмірами і вагою. Можуть бути до двох метрів заввишки і важити тону або всього 20 сантиметрів заввишки і важити три кілограми. Вписавши правильно назви птахів у кросворд, у виділених клітинках можна прочитати інше ім'я ясноокої.

ЗАМІТЛИВІ

78

ЗАМІТЛИВІ

ПРИКРАСИ

Мабуть, усі дівчатка не можуть відірвати погляду від вітрин магазинів, де виставлено прикраси: брошки, закладки тощо. Просити грошей у мами — марна справа, а прикрасити свою зачіску чи сукню чимось оригінальним хочеться. Спробуйте самі виготовити брошки "Букет" і "Червона калина".

Вам знадобляться цупка тканина або папір (оксамитовий) зеленого (для листочків) і червоного, жовтого, голубого (для квітів) ко-

льорів, тонкий дріт, намистинки червоного кольору (калина), дрібніші намистинки будь-якого кольору (серединки квіток).

"Букет". Виріжте пелюстки для 5—7 квіток. Пелюсток має бути удвічі більше — їх треба склеювати попарно. На шматочок дроту нанижіть намистинку (зверху дріт загнути, щоб намистинка не рухалася), за тим — уже склеєну квітку. Виріжте листочки. Склеюючи їх попарно, вставте в середину дріт. Складіть із квітів і листочків букет, закріпіть дротом.

"Червона калина". Нанижіть намистинки на дріт. Кожна намистинка — то ягідка. Зверху та знизу дріт загнути, щоб намистинка не рухалася. Зробіть кілька листочків (як для брошки "Букет", тільки іншої форми). Складіть із ягід і листочків кетяг калини.

Тетяна КОСТИКОВА

МАЙДАН ПУСТУНІВ

ІГОР СІЧОВИК

СМІХОТА

Слова, як і діти, люблять пустувати. І тоді виходить сміхота. Жарти жартами, але рано чи пізно слова мусять стати на свої місця. Допоможіть їм це зробити.

*Кішка вивела курчат,
Квочка мис кошенят.
Песик їсть пахуче сіно,
Гавка коник на людину.
Щука під кущем живе,
Заєць річкою пливе.
Дощик грає на сопілці,
Хлопчик мис шубку біліці.
Груша йде до магазину,
Таня впала у корзину.
По дорозі цап повзе,
Капустину жук гризе.
Вуж літає угорі,
Шпак ночує у норі.
Доки я хвоста чесав,
То кіт вірша дописав.*

АНАТОЛІЙ ТЮТЮННИКОВ

* * *

Він, жовтенький і сипучий,
У дворі лежить у кучі.
Якщо хочеш — можеш брати
І фортеці будувати.
Тільки воду мусиш мати.

УЗВІЗ КМІТЛИВИХ

Який напій найпоширеніший у світі?

ВУЛИЦЯ РОЗУМНИКІВ

Назва якої страви у перекладі з італійської мови означає "черв'ячки"?

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ,
вміщені у № 5
Конверт. Голуб.
Тигр.

Художник І. КАРПЕНКО

ЗОРЯНИЙ КЛУБ

АНКЕТА "БАРВІНКУ"

Музичне ім'я: Ані Лорак.
Справжнє ім'я: Кароліна Куек.
Дата народження: 27 вересня 1978 року.

Місце народження: м. Кіцмань Чернівецької області.

Псевдонім: уперше в березні 1995 року в телепрограмі "Ранкова зірка".

Перший професійний контракт: у 14 років.

Досягнення: перші премії на фестивалях "Веселад" (1994 р.), "Доля" (1994 р.), гран-прі "Big Upple Music-96", лауреат Міжнародної премії імені Сіді Таль "За успіхи в розвитку національної культури і зміцнення дружби між народами", звання "Заслужений артист України" (1999 р.).

Улюблений шоколад: "Корона".

Репертуар: понад 50 пісень українською, російською та англійською мовами.

Музичні напрямки: соул, фанк, поп-рок, поп-музика.

Альбоми: "Хочу літати", "Я вернусь", "www.anilorak.com".

КАМЕРТОНЧИК

СМІХОТА

БАБЦІСЯ

79

Оцифровано на замовлення проекту "Перший" у 2020 р.

Ані Лорак

ISSN 0132-5930